

важливого значення набуває тенденція до підвищення надійності фондового рівня та рівня довіри до нього масових інвесторів. Крім того, для забезпечення стабільного розвитку фондового ринку в Україні, головною метою повинно стати залучення інвестиційних ресурсів для спрямування їх на оновлення виробничого потенціалу та забезпечення подальшого зростання виробництва й економіки країни в цілому

Список використаних джерел

1. Яковенко Г. С. Фондовий ринок: сучасний стан та перспективи розвитку Г. С. Яковенко Магістеріум. Економічні студії. – 2014. – Вип. 56. – С. 105-108. URL - http://nbuv.gov.ua/UJRN/Magisterium_ek_2014_56_30
2. Левус Н. Перспективи розвитку фондового ринку України. Н.І. Левус. Стратегічні орієнтири. URL - <http://libfor.com/index.php?newsid=783>.
3. Кутузова М. Фондовий ринок України в умовах нестабільності світового фінансового середовища. М. Кутузова. Молодий вчений. № 3 (30). 2016. С. 115–118

Вичурова А.Р., к.е.н., доцент, **Рубцова Н.М.**,
Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного,
м. Мелітополь

СТРАХУВАННЯ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ

Страховання належить до найбільш інтегрованих форм фінансової діяльності. Найбільші страхові компанії світу об'єднані зв'язками спільного страхування і перестраховання. У багатьох країнах дозволений вільний доступ іноземних страхових компаній на національні ринки. Наприклад, відповідно до Маастрихського договору 1992 р зняті всякого роду обмеження для іноземного капіталу в країнах Європейського союзу і узятий курс на формування єдиного страхового ринку в Європі. Проте, національні страхові ринки зберігають певні особливості.

Це стосується перш за все структури галузей страхування і пропонованих видів страхового захисту. Наприклад, в азіатських країнах дуже висока питома вага страхування життя (77% загальної суми зібраних страхових премій). У Європі цей показник дорівнює 47%, а в Північній Америці - 42%. На цих ринках переважає майнове страхування. Причина даних відмінностей полягає в тому, що страхування життя розвивається найбільш інтенсивно в країнах з низьким рівнем державного соціального захисту, де люди самі повинні вирішувати питання власного пенсійного забезпечення. Крім того, в бідних азіатських країнах у населення менше майна, яке потребує страхуванні [1]

США – найбільший ринок страхування в світі і країна-лідер за витратами на охорону здоров'я, не дивлячись на те, що страхові премії забезпечують всього 7-8% від ВВП країни, а темпи зростання американського страхового ринку мінімальні: до 2% в рік. Медичні установи - приватні, і для обслуговування в них потрібна страховка. Її наявність у кожного громадянина стало обов'язковим у 2010 році, з введенням програми Obamacare. Держава субсидує медичні послуги людям старше 65 років, малозабезпеченим та інвалідам, а всі інші жителі зобов'язані або купити страховку самостійно, або скористатися корпоративним пакетом від роботодавця [3].

Інші ризики хвилюють австралійські страхові компанії, які забезпечує 6-7% ВВП держави. Значущою загрозою стали кліматичні зміни. За прогнозами аналітиків з компанії Arthur J. Gallagher, збитки від природних катаклізмів в Австралії виростуть з \$ 9 мільярдів в 2016 році до \$ 33 мільярдів до 2050 року. Країна регулярно піддається лісових пожеж, повеней і сильним штормом, що змушує страховиків масово виплачувати компенсації за втрату нерухомості і транспорту.

В Південно-Східній Азії відбувається 60% всіх піратських нападів на кораблі в світі. В результаті них транспортні компанії втрачають товари і зазнають збитків через затримку перед клієнтами. Згаданий сегмент страхування майна і відповідальності в Австралії займає велику нішу, ніж страхування здоров'я держава лікує громадян безкоштовно в державних же лікарнях, яких більше половини від усіх медичних установ країни. 85% витрат на медичне обслуговування покривається урядом, включаючи оплату ліків, і якість послуг підтримується на дуже високому рівні. Платне страхування необхідно тільки для деяких специфічних медичних втручань.

Схожа ситуація в Німеччині: 86% населення покривають вартість медичних втручань за рахунок коштів національної системи охорони здоров'я, і страхування так само становить 6-7% ВВП. Комерційні страховки покривають преміум-сервіси і часто йдуть як частина соціального пакета від роботодавця. У той же час Німеччина - один зі світових лідерів не тільки за якістю медичних послуг, але і по впровадженню ІТ-сервісів в охороні здоров'я. Як і в інших розвинених країнах, де медичні послуги оплачує держава, в Німеччині для страхових компаній більш значущим стає страхування майна, відповідальності та життя [2].

Говорячи про Францію, варто згадати, що ця країна активно використовує податкові пільги для стимулювання ринку страхування. Завдяки цьому в ній популярно страхування життя, яке використовується для формування пенсійних накопичень. По-перше, пенсійні страхові програми приносять громадянам більший прибуток, ніж банківські вклади. По-друге, якщо громадянин вирішить забрати всі пенсійні накопичення у страховика, то йому потрібно буде заплатити тільки податок з прибутку, яку він встиг отримати. Що стосується медичного страхування, то французи зобов'язані його купувати, проте держава покриває велику частину вартості медичних послуг.

Отже, не маючи фундаментальної державної та підприємницької підтримки, страховий ринок, як елемент ринку України, формується поспіхом, з масою деформацій і помилок, які потрібно буде виправляти у майбутньому. Система страхування в Україні, як підтверджує досвід її функціонування, потребує постійного вдосконалення. На нашу думку, якщо Україна візьме до уваги досвід зарубіжних країн та буде вести політику обізнаності населення у страхуванні, вона зможе вийти на рівень західного страхування.

Список використаних джерел:

1. Іноземне страхування. URL: - <https://vc.ru/flood/31955-globalnyy-rynok-strahovaniya-obzor-tekushchey-situacii>
2. Страхування В Німеччині. URL:- <https://buklib.net/books/25606/>

Вишняков В.М., к.е.н. професор, **Непомняца В.І.**,
Запорізький національний університет,
м. Запоріжжя

ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В УКРАЇНУ

Важливу роль у створенні сприятливих умов для розвитку економіки України відіграють іноземні інвестиції. Залучення іноземних інвестицій дозволяє країні-одержувачу отримати ряд сприятливих умов. передача новітніх технологій та наука; комплексне використання ресурсів; розвиток експорту та зниження рівня залежності від потреб; досягнення соціально-економічного ефекту. У той же час використання іноземних інвестицій та потенційних ризиків, таких як експлуатація та захист навколишнього середовища, підвищення рівня залежності від іноземного капіталу, зниження конкурентоспроможності вітчизняних виробників, передача капіталу за кордон[3].

Прямі іноземні інвестиції довгострокові вкладення матеріальних засобів компаніями – нерезидентами в економіку країни (наприклад, з метою організації і будівництва підприємств) найбільш бажана форма капіталовкладень для економік, що розвиваються, тому що вона дозволяє реалізувати великі проекти; крім того в країну надходять нові технології, нові практики корпоративного управління, тощо.

Таблиця 1

Іноземні інвестиції за роками (млн.дол)[1]

Роки	ППІ в Україну	ППІ з України
2017	2202	8
2018	2355	-5
2019	1074	-1

За даними таблиці спостерігається зниження показників прямої іноземної інвестиції в Україні, як надходжень в країну, так саме і надходжень з країни.

Найбільші обсяги надходжень прямих інвестицій за видами економічної діяльності у січні–вересні 2018 року мають таку статистику: фінанси та страхування (58,2%); промисловість (10,6%); оптова та роздрібна торгівля, ремонт автотранспорту (8,2%); ІТ (6,6%); операції з нерухомістю (5,7%); професійна, наукова та технічна діяльність (4,8%)[1].

З розвитком економічних процесів виникає потреба в покращенні інфраструктури України. Тобто ефективніше використання енергії та освоєння альтернативних джерел. В даному випадку Україна може здобувати відповідний досвід, який запозичений у Німеччині. Наглядними прикладами є поява «зеленого міста» з модернізацією централізованого теплопостачання у Львові, а також будівництво сонячної електростанції у місті Тростянець Сумської області[2].

Найбільші обсяги надходжень прямих інвестицій за країнами-інвесторами у січні-вересні 2018 року у млн. доларів: Кіпр (332,8); Нідерланди (284,6); Австрія (96,8); Франція (82,6); Польща (77,2); Велика Британія (69,1)[1].